

Eerste lezing: Wijsheid 1, 13 – 15 + 2, 23 – 24
Evangelie: Marcus 5, 21 - 43
Datum: 1 juli 2018
Overweging door: Leonie van Straaten

De enige optie is: vertrouwen

De enige optie die we hebben is te vertrouwen. Dat is een citaat van Annemiek Schrijver. En ik dacht onmiddellijk: ja, ja... Want dat is niet zo eenvoudig als je in zwaar weer zit. Als je door een ernstige ziekte bent stilgezet in je leven. Als je ouder wordt, kwetsbaarder en eenzaam. Als je niet zeker weet of je bedrijf er over twee maanden nog is. En vult u maar in. Wanneer vindt u het moeilijk om te vertrouwen? Mij overvalt dat toch regelmatig. Wat kan helpen volgens Annemiek Schrijver – en daar ben ik het van harte mee eens – is de verruimende blik van een ander die je helpt om er opnieuw naar te kijken. Een mooi of goed gedicht wat je in jouw situatie stil die andere blik geeft. Of zoals vandaag de tekst uit het boek Wijsheid: 'God wil niet de ondergang van enig levend wezen.' Die tekst kan mij sterken, maar dat vraagt dan wel van mij dat ik me ervoor open. Voor dat woord van de andere kant. Dat ik mij toevertrouw. Dat ik mij laat raken, laat aanraken in mijn kwetsbaarheid. En dat ik me aan laat raken in de kracht die in mij leeft. Daarom las ik de verhalen van vandaag met het oog op aanraking.

De verhalen over Jäirus en over de vrouw die beiden in zwaar weer leven op leven en dood. Of misschien kun je ook zeggen dat verhaal over Jezus die het boek Wijsheid goed begrepen heeft en daar zijn goddelijke weg mee gaat. Geen vreugde in de ondergang van enig levend wezen, is misschien wel zijn focus.

Jäirus is in zwaar weer, want zijn toekomst ligt op sterven. Zijn dochtertje is twaalf jaar. Ze staat op de rand van de vruchtbaarheid en deze vader is geraakt tot in zijn ziel. Zijn naam Jäirus betekent: 'God doet stralen'. Daarin ligt een grote opdracht om zich toe te vertrouwen aan deze God die door hem wil stralen. De toekomst van dat dochtertje en de toekomst van God staan beide op het spel. En deze Jäirus volgt Jezus. Misschien dat die gezien heeft dat in Jezus iets van God straalt. Maar het is wel opmerkelijk voor een synagogebestuurder. Hij vertrouwt zijn nood aan Jezus toe en hij volgt Jezus ondanks het doodsbericht. Op het woord van Jezus: 'Wees maar niet bang, vertrouw het maar.' En hij volgt hem ook in de verdraging. Hij blijft bij Jezus in de verdraging die er gebeurt als Jezus gestoord wordt door de vrouw. Er is haast geboden, maar het gaat langer duren in die menigte. Helpt het vertrouwen van de vrouw misschien ook Jäirus om te blijven vertrouwen? Helpt het vertrouwen van een ander wat ik kan zien en wat ik mee maak mij op mijn weg?

Vertrouwen is een weg gaan en daar is tijd voor nodig, want die bloedvloeiende vrouw die is ook in zwaar weer. Zij lijdt al twaalf jaar aan een ziekte die het leven uit haar doet wegvloeien. Met die twaalf is ook zij een dochter van Israël: twaalf stammen. Het leven vloeit uit haar weg en het geld vloeit uit haar weg. Haar hele bestaan is op sterven na dood.

Duidt Markus misschien iets over het leven van het volk Israël dat op het spel staat in die cruciale decennia na Jezus leven? Wie weet ...

Die vrouw heeft niets meer te verliezen. Ze is onrein en in zekere zin is ze dood verklaard als onaanraakbare: haar enige optie is inderdaad vertrouwen. En dat brengt haar tot een ongehoorde daad. Zij nadert Jezus van achteren. Misschien toch wel de schaamte en het besef dat ze niet waardig is om oog in oog met Hem te staan. Onaanzienlijk als ze is geworden. Ze raakt Hem niet fysiek aan, maar zijn kleren: de zoom van zijn mantel. Iets van het gebed wat hem omhult als zijn gebedsmantel. In aanraking komen met wat Hem omhult is genoeg. Dat kan de kracht geven tot genezing, dat herkennen wij misschien ook wel. Een blik, een aanraking kan je leven veranderen! Maar het is niet voldoende. Die aanraking vraagt ook van de vrouw dat zij uit het verborgene komt. Jezus keert zich naar haar toe. Hij maakt de beweging om haar te doen opstaan in haar vertrouwen. Dat opstaan gaat gepaard met voor Hem neervallen. Het is een gebaar van overgave in kracht. Hij wekt haar om de hele waarheid te vertellen. Sommigen van ons dachten dat dit wel lang zou duren en anderen dat het ook heel kort zou kunnen zijn. De hele waarheid kan soms in een woord gezegd zijn. Het initiatief ligt dan in dit verhaal bij de vrouw. Zij raakt Jezus aan en Hij laat zich aanraken. Hij laat die kracht uit zich weg vloeien. In de aanraking én het opstaan in geloof gebeurt de genezing. Daarin licht haar vertrouwen op.

Zo anders is het bij het dochttertje van Jaïrus. Jezus neemt daar het initiatief. Hij breekt door de publieke opinie heen. Want die gaat over 'het is dood.' Anders gezegd: Maak je niet druk het heeft geen enkele zin meer. Jezus breekt daardoor heen. Hij gaat dat huis in. Hij gaat de binnenkamer in. Het is een plaats van intimiteit. Hij houdt het klein. Hij neemt alleen die drie leerlingen mee die hij altijd dichtbij zich heeft. Want die drie moeten leren wat hun te doen zal staan na zijn dood. Jezus drijft de dodende kracht er uit. Dat gebeurt in het verborgene: Hij grijpt haar bij de hand. Bij Hem ligt het initiatief, Hij doet haar opstaan. Het gaat over leven voorbij de dood. En Hij geeft een opdracht om haar eten te geven. Voedsel om te leven. Dat is veel meer dan een boterham met kaas. Ze moet kracht ontvangen om te blijven leven.

Voor mij gaan beide verhalen dit keer over een aanraking die doet opstaan. Ik hoor dat in Wijsheid die ons vertelt over geloof dat de dood aankan. En ik zie dat in die twee dochters van Israël. Op dood en leven opstaan in vertrouwen. En dan kan ik toelaten dat vertrouwen de enige optie is als je in zwaar weer verkeert. En ik zie dat je daarin niet alleen bent. Daarin is er een broeder zoals Jezus, maar het kan ook een zuster zijn die je tegenkomt. Aangeraakt worden in broederschap of zusterschap. Tegen de angst, of door de angst heen je weg zoeken. Voor mij klinkt vandaag in deze twee verhalen een oproep én een bemoediging: Een oproep om je te laten aanraken in je kwetsbaarheid en in je kracht. En een bemoediging om te kiezen voor leven, want dood en leven staan op het spel. Mens: durf te leven!